

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהודו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: **ב** בימים ההם בשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: **ג** בשנת שלוש למלוו עשה משתה לכל־שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: **ד** בהראתו את־עשר כבוד מלכותו ואת־יקר תפארת גדילתו ימים רבים שמונים ומאת יום: **ה** ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל־העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד־קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: **ו** חור פרס ותכלת אחוי בחבלי־בויז וארגמן על־גילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהטושש ודר וסחרת: **ז** והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ויין מלכות רב ביד המלך: **ח** והשתיה

כדת אין אגס בייכן יסד המלך על כל־רב ביתו לעשות כרצון איש־ואיש: **ט** גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: **י** ביום השביעי בטוב לב־המלך ביין אמר למהומן בותא חרבונא בנותא ואבנותא ותר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את־פני המלך אחשורוש: **יא** להביא את־ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את־יפיה פיטובת מראה היא: **יב** ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: **יג** ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים בייכן דבר המלך לפני פלידעי דת ודין: **יד** והקרב אליו פרשנא שתל אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי